

Jacek Trznadel

"Systemy Tadeusza Peipera", Hanna Walińska, "Litteraria", T. 4 (1972) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 230

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) WALIŃSKA Hanna: Systemy Tadeusza Peipera. "Litteraria. Teoria - Metodologia - Kultura - Humanistyka". IV. Red. J. Trzynałowski. Wrocław 1972 s. 43-59.

Analiza poezji Tadeusza Peipera z pierwszego okresu jego twórczości, przeprowadzona pod kątem semantyki poetyckiej pewnych wybranych pojęć kluczowych dla tej twórczości. Autorka dochodzi do wniosku, że przeciwstawione sobie w różnych konkretnych układach poetyckich pojęcia "pracy" i "kobiety" organizują materiał przedstawienny i świadczą o spójności i jedności wizji światopoglądowej autora "Żywych linii".

BP/50/113

J.T.

(II) WAŚKIEWICZ Andrzej K.: Rygor i marzenie. Szkice o poetach trzech awangard. Łódź 1973, WŁ, ss. 239, nrb. 4, z 16.-

Szkice o poezji Peipera, Przybosia, Brzękowskiego, Kurka, Jachimowicza, Śpiewaka, Bienkowskiego, Karpowicza. Problem historycznoliteracki: udział poetyki i światopoglądu Awangardy w przemianach współczesnej poezji; za najistotniejszy czynnik różnicujący uznaje autor grę pomiędzy przynależnością pokoleniową a strukturą psychiczną twórców. Pokazuje, jak poezji Brzękowskiego, Jachimowicza i Karpowicza szkoda zamierzone bądź wymuszone przez okoliczności odchylenia od literackiej biografii generacji. Problem interpretacyjny: wykrywanie wpisanego w wiersze stosunku autora do rzeczywistości (psychicznej i zewnętrznej) jako materiału poezji. Krytyk buduje skalę: konstruktywizm (związany z optymizmem poznawczym, cywilizacyjnym, obywatelskim) - postawa dialektyczna - uległość wobec żywiołu lirycznego. Pierwsze rozwiązanie zalecał program Awangardy, pozostałe przeważają wśród jej oponentów i polemicznych kontynuatorów.

BP/50/114

M.P.